

Men en fælles indsats på området, hvor man sådan afsøger de forskellige problemer med de sagkyndige, kunne være meget, meget nyttig. Vi kunne se, om vi kunne få tid til sådan et arrangement. Det kunne jo ske, vi kunne foretage studieture, hvor vi kunne komme over på Skanderborg Sø og sådan noget og se, hvor farligt det i virkeligheden er.

Jeg må indrømme, at jeg alligevel ikke helt kan forstå, at jeg ikke kan få tilslutning fra de store partier, som går imod det her. Der er et konstateret behov for det her, og jeg kan ikke rigtig forstå argumentationen om, at det skulle være anderledes til søs end på landjorden.

Det er jo ikke et spørgsmål om, at man skal jage rundt og finde ud af, om folk er berusede. Det er et spørgsmål, om man kan gribe ind, når der er et problem, for så har man altså lettere ved at skride ind, og man har lettere ved den bevisførelse, der skal til, hvis der skal afsiges dom i en sag.

Det er jo på mange andre områder vældig nyttigt. Vi har masser af love i det her samfund, som vi ikke forfølger hele tiden for at finde ud af, om der er nogen, der overtræder dem. Men lovene sætter nogle regler for, hvordan man opfører sig, nogle normer, kan man sige, og vi erkender jo, at nedsættelsen fra 0,8 til 0,5 promille ved bilkørsel virkelig har haft en betydning, en meget, meget stor betydning tror jeg og en meget, meget stor opmærksomhed omkring det.

Det er ikke, fordi det er dem, der ligger mellem 0,5 og 0,8 promille, der laver ulykkerne. Det er ikke problemet. Men det har skabt opmærksomhed om sagen, sådan at der er betydelig færre spritbilister på et relativt lavt niveau. De meget høje promillegrænser, som nogle unge mennesker skal have afprøvet, kommer vi aldrig til livs hverken til lands eller til vands. Det må man nok konstatere.

Kl. 17.15

Så blev jeg som sagt inspireret til at tage forslaget op igen, fordi der sidste sommer kom nogle tilkendegivelser fra folk, der arbejdede med det her, og det var altså havnefogder, og det var politifolk, som mente, at de ved en sådan fast promillegrænse kunne have et værktøj, som gjorde, at de lettere kunne gribe ind og gøre noget ved det.

Vi har været hele vejen rundt, om vi skulle gøre mere ved handelsflåden, og hvad vi kunne gøre. Men kendsgerningen er, at handelsflåden jo består af danske og udenlandske skibe, og danske skibe i den danske handelsflåde har fak-

tisk en rigtig, rigtig god selvjustits, og endelig bevæger de sig jo mest i internationale farvande. Kommer de i nærheden af danske kyster, jamen så er det jo ofte for sent, som det viste sig med ham dér ved Kronborg, så kan man jo ikke nå at gøre noget ved det. Men det er jo en international indsats at gøre noget på det område her.

Bare det, at vi beskæftiger os med området, mener vi har en præventiv virkning i sig selv, så derfor håber jeg ikke, at den time, eller tre kvarter kan vi vel nøjes med, vi har brugt på det her i Folketingssalen den her gang, har været helt spildt.

Vi takker for modtagelsen og vil selvfølgelig prøve at arbejde videre med det under udvalgsbehandlingen og se, om der kan blive et eller andet grundlag for at arbejde videre. Et flertal kan jeg jo nok konstatere, at det når vi ikke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om butikstid. (Ophævelse af udvidet mulighed for søndagsåbent og nedsættelse af omsætningsgrænse). Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl. (FremSAT 19/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Den nugældende lov om butikstid trådte i kraft for godt 8 måneder siden og indeholder en klausul om revision i folketingsåret 2004-05.

Med vedtagelsen af den nugældende lov om butikstid blev der bl.a. skabt mulighed for, at

butikker uanset størrelse kan holde åbent fire søndage om året og fra 2003 yderligere fire løse søndage i sommerperioden juli og august.

Endvidere blev omsætningsgrænsen for, hvornår mindre dagligvarebutikker generelt var undtaget fra lukketidsreglerne, forhøjet fra 14,6 mio. kr. til 23 mio. kr. Den største del af forhøjelsen skyldtes en ændring i opgørelsesmåden.

Ifølge Kristeligt Folkepartis forslag skal muligheden for at holde åbent de løse søndage bortfalde, og omsætningsgrænsen skal nedsættes til 20 mio. kr. Der er i realiteten tale om at vende tilbage til lukketiderne før den seneste lovrevision.

Butikstidslovens nuværende indhold er et resultat af et forlig efter drøftelser af såvel de ekstra søndage som omsætningsgrænsens størrelse. Under hensyn til, at den nugældende lov kun har været i kraft i godt 8 måneder, er det regeringens opfattelse, at tiden ikke er til en lovændring, som Kristeligt Folkepartis foreslår, idet der så i realiteten er tale om, at den planlagte revision i 2004-05 er sat i gang.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Rikke Hvilshøj (V):

I efteråret 2000 indgik Venstre en aftale med den daværende regering om revisionen af lov om butikstid, der populært kaldes lukkeloven. Venstre indgik aftalen, fordi vi fik det trukket i den rigtige retning i form af lidt mere liberalisering. De vigtigste elementer i den sammenhæng var en øget tilladelse til at holde åbent om søndagen, først fire søndage om året og fra 2003 yderligere fire søndage, som dog skal placeres i juli eller august måned. Samtidig blev omsætningsgrænsen for generelt at få lov til at holde åbent om søndagen hævet til 23 mio. kr. om året.

På den baggrund er det forhåbentlig åbenlyst, at Venstre må afvise dette lovforslag, som jo netop vil fjerne den udvidede mulighed for søndagsåbent og nedsætte den omsætningsgrænse på de 23 mio. kr. til det, som Kristeligt Folkeparti foreslår: 20 mio. kr.

Erfaringen er jo, at de butikker, der har søndagsåbent, har rigtig stor succes, ja, mange har faktisk så stor succes, at de er nødt til at holde lukket for ikke at overskride omsætningsgrænsen på de 23 mio. kr., og det er til stor glæde for især børnefamilier, der uden stress og jag kan klare deres indkøb om søndagen.

Kl. 17.20

Venstre mener, at en øget mulighed for at holde åbent også om søndagen er den rigtige vej, og

vi er derfor tilfredse med den aftale, vi indgik for lidt over et år siden. Lovforslag nr. L 102, som vi her behandler, vil direkte modarbejde denne udvikling.

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo en kendsgerning for os, der var med, dengang den seneste lukkelov blev vedtaget, at de to partier, der nu er i regering, havde vidt forskellige ønsker til lukkeloven, og det er jo helt fair, at man kan have fælles holdninger til at gå i regering sammen, men har vidt forskellig holdning på et enkelt punkt. Det er jo naturligt nok.

Når fru Hvilshøj siger, at Venstre trak i den rigtige retning, er det altså den, jeg mener er den forkerte, nemlig den mere liberale retning, bl.a. med hensyn til søndage.

Det, jeg så alligevel vil spørge om, er specielt den dér omsætningsgrænse. Den omsætningsgrænse havde jo nemlig til formål at sikre, at de små butikker kunne overleve. Det er rigtigt, som fru Hvilshøj gør opmærksom på, at det er så stor en succes, at nogle af dem bliver for store. Det er jo netop, fordi det er de forkerte butikker, der har succes med det, det er netop ikke de små butikker. Det er derfor, vi ønsker omsætningsgrænsen sat ned.

Det viser sig, at det er discountkædernes butikker, der har succes her. Vi har konstateret, at Faktas butikker i gennemsnit sidste år havde en omsætning på 21,7 mio. kr. Det vil sige, at de fungerer altså under det system her, hvor det egentlig var tiltænkt, at det var de små købmænd i de mindre byer og på landet, i udkanten af de større byer osv. og de små brugsforeninger, der skulle have fornøjelse af den omsætningsgrænse, men i stedet for er det blevet discountkæderne.

Er det i overensstemmelse med Venstres livs- holdning til de selvstændige erhvervsdrivende?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det er i fuld overensstemmelse med Venstres holdning til det her spørgsmål, at vi ikke går ind og vurderer, hvad der er forkerte butikker, og hvad der er rigtige butikker.

Jeg synes, det er helt urimeligt, at hr. Ole M. Nielsen står her og siger, at det var lidt forkert med den lovændring, fordi det var de forkerte butikker, som fik succes af det her. De butikker, som har succes med den her ordning, er de bu-

tikker, som folk handler i, og Venstre respekterer et hundrede procent, at de butikker, som tjener penge, er de butikker, som kan tiltrække kunder, det er der, hvor kunderne vil handle.

Det ønsker vi faktisk i princippet ikke at gå ind og styre, så for os er der ikke noget, der hedder de rigtige butikker og de forkerte butikker, uanset om de hedder Fakta, eller de hedder Lokalbruksen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er jo helt klar over, at Venstre mener det og fru Hvilshøj mener det, men kan vi alligevel ikke lige få bekræftet fra talerstolen, at Venstre overhovedet ikke ønsker en lukkelov, men fuld frihed til at handle, når man vil?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Venstre så gerne en meget mere liberaliseret lukkelov, men vi har indgået en aftale, hvor der er en bestemmelse om revision i 2004-05, og den respekterer vi fuldt ud. Så må vi på det tidspunkt tage op, hvordan lukkeloven står.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg som ordfører.

Jan Trøjborg (S):

Ja, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, lov om butikstid er jo virkelig sådan et stykke politisk arbejde eller en lovgivning, som er fuld af dilemmaer, og jeg har faktisk meget grundlæggende sympati for Kristeligt Folkepartis ønske om, at butikkerne skal være lukket om søndagen, så der er fred i kirketiden, og man har tid til venner og til familie.

Imidlertid mener jeg, at man også på den anden side må anerkende, at der er ganske gode effekter af den lukkelovsrevision, som blev gennemført sidste gang, vi ændrede lov om butikstid, således at forstå, at der faktisk er en række lokalsamfund, der nyder godt af, at der er butikker, der kan overleve, og som har åbent. Det mener jeg er et argument, man må anerkende.

Kl. 17.25

Jeg mener, at det her er et stykke arbejde, hvor vi skal finde en balance. På den ene side er der nogle hensyn at tage til behovet for, at samfundets udvikling tilgodeses; de skiftende arbejdstider, som folk har, skal også afspejles i en mere liberal lukkelov end den, vi havde tidligere.

På den anden side er der nogle hensyn at tage til de ansattes arbejdstid, som jeg bestemt også tager seriøst, og der er et hensyn at tage også til de mindre handlende, som jo ofte er meget presset af de store kæders muligheder for at holde åbent næsten døgnet rundt.

Så det er efter min opfattelse et stykke balancearbejde, der skal gøres her lovgivningsmæssigt.

Jeg hører ikke til dem, der synes, at Venstres model om fuldstændig uden grænser-frihed på området er fornuftig. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi også som lovgivere sætter visse grænser, så vi har et tåleligt og anstændigt fungerende samfund, der også tager hensyn til de mindre handlende og tager hensyn til de ansatte.

Jeg synes, at vi er nået et nødvendigt skridt frem siden 1992. I 1993, da der blev dannet en ny socialdemokratisk ledet regering, tog vi fat på revision af lov om butikstid, og det var tiltrængt. Vi er nået nogle fornuftige skridt i en retning, der var behov for, men jeg synes heller ikke, at det er tiden til at gå videre.

Derfor vil Socialdemokratiets konklusion være, at vi er tilfredse med det kompromis, der blev nået sidste gang – selv om det er med Venstre – og vi synes, at det fungerer fornuftigt, og at balancen er acceptabel.

Vi mener bestemt ikke, at tiden er inde til nu at ændre de regler, som nylig er trådt i kraft.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Poul Fischer som ordfører.

Poul Fischer (DF):

Den nuværende lukkelov blev sidst ændret i folketingsåret 2000-2001, og da blev det vedtaget, at butikker med detailsalg skulle holde lukket fra lørdag kl. 17 til mandag kl. 06 undtagen sidste søndag før juleaftensdag.

Fra 1. juli 2001 har disse butikker mulighed for yderligere at have søndagsåbent fire søndage, og fra 1. juli 2003 yderligere fire søndage. Herudover blev det vedtaget, at dagligvarebutikker med en omsætning på under 23 mio. kr. inkl. moms og punktafgifter var undtaget fra søndagslukninger.

Dansk Folkeparti og forslagsstillerne til dagens lovforslag, nr. L 102, stemte imod vedtagelsen af de i dag gældende regler, men med hver sin begrundelse.

Dansk Folkeparti stemte imod, fordi det er Dansk Folkepartis politik, at lukkeloven skal ophæves. Dansk Folkeparti tror ikke, at den dan-

ske befolkning ønsker, at staten skal blande sig i, hvornår og hvor der skal købes ind. Dansk Folkeparti har en tro på, at butikserhvervene som udbydere og forbrugere som efterspørgere nok skal finde ud af det sammen.

Dansk Folkeparti har for nuværende ingen intentioner om at fremsætte forslag om ophævelse af lukkeloven, men afventer en implementering af den nugældende lov, således at en ophævelse af lukkeloven vil kunne ske i 2004, såfremt der forhåbentlig kan samles flertal for dette.

På baggrund af, hvad jeg har fremført, kan jeg meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan anbefale det fremsatte lovforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Hovedelementerne i det her lovforslag er to af de ændringer, der blev gennemført ved den seneste ændring i loven i december år 2000. Det drejede sig om antallet af søndage, hvor alle butikker generelt må holde åbent, samt om den omsætningsgrænse, som tillader mindre virksomheder at holde åbent om søndagen.

Kristeligt Folkeparti foreslår, at det ikke længere skal være muligt at holde søndagsåbent fire gange om året efter de gældende regler og otte gange om året fra juli næste år, og man foreslår desuden, at omsætningsgrænsen for de mindre dagligvarebutikker sættes ned fra 23 mio. kr. til 20 mio. kr.

Først vedrørende omsætningsgrænsen: Ved den seneste regulering af omsætningsgrænsen for mindre supermarkeder i efteråret 2000 var vi i Det Konservative Folkeparti stærke fortalere for, at grænsen blev hævet i det oprindelige forslag fra 20 mio. kr. og til 23 mio. kr.

Kl. 17.30

Vi mener stadig, at grænsen på 23 mio. kr. er den rigtige, og der er vi altså ikke enige med forslagsstillerne.

Vedrørende søndagsåbent er det ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke var begejstrede for ideen med i første omgang 4 dage med søndagsåbent. Vi havde som minimum meget gerne set, at de, hvis de blev gennemført, var blevet lagt på nogle nøje fastlagte tidspunkter, eksempelvis omkring juletid.

Men sådan kom det altså ikke til at gå. Efter nogle lange og grundige drøftelser blev lovfor-

slaget med søndagsåbent gennemført. Ordningen har nu fungeret i 8 måneder siden 1. juli sidste år, og butikkerne er så småt ved at indstille sig på, at de fra næste år kan holde åbent 8 søndage om året.

Nu bliver vi så spurgt, om vi vil være med til at lave om på lukkeloven igen. Og vores svar hertil er, at det vil vi ikke. Og det er der to gode grunde til:

For det første handler det om at give vores butikker arbejdsro. Lukkeloven er en fundamental lov, der berører hele vores detailhandel og dermed også alle de mange mennesker, der er beskæftiget i detailsektoren. Det er uhyre vigtigt, at vi har nogle gode, faste regler for butikernes åbnings- og lukketider, men det betyder altså også, at vi ikke bare kan lave ændringer i reglerne for åbningstiderne hele tiden. Det gælder hverken butikkerne eller forbrugerne.

Vi kan ganske enkelt ikke byde vores butikker, at de endnu en gang og så kort tid efter den sidste ændring igen skal indrette sig på nye regler for deres åbningstider. Lad os nu give vores detailhandel lidt arbejdsro.

For det andet mener vi, at vi bør afvente effekterne af loven, før vi igen tager nye politiske initiativer på området. Vi er villige til at anerkende, at man med den seneste ændring i lukkeloven faktisk på ganske fornem vis har formået at tilgodese både butikernes og forbrugernes ønsker om et finmasket butiksnet og nogle kundenlige åbningstider. Der er, som vi har hørt, planlagt en revision af lukkeloven i år 2004 og 2005. Lad os nu afvente den planlagte revision.

Det Konservative Folkeparti kan ikke tilslutte sig forslaget.

Ole Sohn (SF):

Når man lytter til debatten her om lukkeloven, er der meget, der bliver vendt op og ned. I min ungdom – det har jeg altid sagt, men det er så helt forkert – så i min lidt yngre ungdom havde jeg et billede af De Konservative som nogle, der altid holdt med storkapitalen med den høje hat, og et Venstre, der varetog de små landsbysamfunds interesser.

Men når man snakker lukkelov, er det helt omvendt. Så er det Det Konservative Folkeparti, som varetager de småhandlendes og forbrugernes interesser, og det er Venstre, der går storkapitalens interesse og siger: Alt, hvad Dansk Supermarked kan finde på at gøre, støtter vi. Og Dansk Folkeparti, som jo er den lille mands parti og den lille handlendes parti, siger bare: Ingen

lukkelov. Lad bare junglekræfterne råde, så skal alting nok gå. Det er en af de ting, som undrer mig meget, når vi diskuterer lukkelov.

Men jeg vil gerne sige, at forud for revisionen af lukkeloven sidst havde SF et forbilledligt, eller det er måske så meget sagt, men et fortrinligt samarbejde med Kristeligt Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, hvor vi var inde i meget seriøse forhandlinger med regeringen.

Af uforståelige grunde valgte regeringen, så på trods af at de havde tilkendegivet noget andet, at lave et forlig med Venstre, som liberalisere lukkeloven langt ud over, hvad de handlende ønskede, bortset fra de store supermarkeds-kæder. De ønskede selvfølgelig liberalisering; det er jo klart, det er dem, der vinder på det. Men samtlige detailhandelsforeninger, købmandsforeninger og lignende var imod ændringerne. Forbrugerrådet var imod ændringerne. Så derfor kan vi selvfølgelig godt støtte hovedsigtet i Kristeligt Folkepartis forslag.

Nu vil jeg nok sige, at vi også i lighed med Det Konservative Folkeparti under forhandlingerne sidst sagde, at vi godt kunne se en vis reason i, at man ændrede omsætningsgrænsen fra de 20 til de 23 mio. kr., men det synes jeg er et detailspørgsmål. Det er mere et spørgsmål om de store søndagsåbningsmuligheder, som jo er en klar favorisering af de store supermarkeds-kæder. Og allerede nu kan man jo se, hvis man eksempelvis tager koncernen Dansk Supermarked, at så er det jo lykkedes dem i de fleste større byer at tilrettelægge det sådan, at deres Bilka holder åbent nogle søndage, så er det deres Føtex-forretninger, og så er det deres Netto-forretninger. De kører simpelt hen sådan, at de stort set har søndagsåbent inden for koncernen hver søndag året rundt.

Og det er klart, at det kan de gøre i kraft af deres store styrke, men den lille selvstændige købmand, den lille selvstændige skohandler eller lignende har jo ikke nær de samme muligheder for at kunne foretage det. Og det er klart, at det presser mindre selvstændige erhvervsdrivende ud af markedet og er med til at fremme en monopolisering, og det troede jeg faktisk slet ikke var liberalt. Jeg ved godt, at liberalister kan have sådan nogle holdninger, men det er i hvert fald ikke en liberal holdning, at man favoriserer de store frem for de små.

Kl. 17.35

Så derfor forstår jeg det simpelt hen ikke. Det kan godt ske, at det er noget af min politiske børnelærdom, der i hvert fald bliver sat på prø-

ve i denne her sag. Men selv om jeg har meget imod storkapitalens parti, så er jeg meget enig med Det Konservative Folkeparti i spørgsmålet om lukkeloven. Derfor håber jeg også, at vi, hvis Det Konservative Folkeparti er kommet i opposition igen i 2004, kan lave et samarbejde, og hvis ikke, at de så vil slå i bordet under regeringsmøderne og sige til Venstre, at her hører legen op, nu er vi nødt til at sikre forbrugernes interesser og sikre de små og mellemstore forretningers interesser.

Det er et fælles ønske, som jeg håber vi kan fremme, når loven skal revideres, men jeg vil allerede her give Kristeligt Folkeparti tilsagn om, at hvad angår søndagsåbent, er vi enige om det med omsætningsgrænsen. Der mener vi ikke, at det er det helt afgørende.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg kan forstå, at hr. Ole Sohn måske har behov for lidt vejledning i Venstres politik. Der, hvor hr. Ole Sohn går helt galt i byen, er jo, at Venstre ikke er interessevaretagere for nogen. Vi har nogle grundholdninger, som vi bygger vores politik på, så det her er ikke et spørgsmål om, hvilke interesser vi varetager. Det her er et spørgsmål om nogle grundholdninger, hvor meget vi egentlig mener, vi som politikere skal regulere på det her område.

Og jeg vil da gerne spørge hr. Ole Sohn, om han ikke mener, at det grundlæggende er forbrugernes, os, der, når vi går hen og handler, bestemmer, hvilke butikker der overlever, og hvilke butikker der ikke overlever. Det er da os, der som forbrugere bestemmer, om vi vil handle i Bilka, eller vi vil handle i den lokale brugs, bestemmer, hvor vi lægger vores penge. Så kan vi lave nok så meget lovgivning herinde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var en fremragende tale, hr. Sohn holdt. Det var jeg sådan set heller ikke i tvivl om, han ville. Jeg ved, at vi er enige på det område her, jeg vil bare godt for historieskrivningens skyld forklare lidt om ideologierne eller om, hvad det er for en udvikling, der gør, at hr. Ole Sohn er blevet forvirret.

For det er nemlig sådan, at De Konservative i gamle dage var de handlendes parti. De handlende var jo borgerskabet i byerne, de var Konservative, det var deres parti, og det er det sådan

set stadig væk. Der er bare det ved det, at de handlende i byerne, de selvstændige butikshandlende med speilbutikkerne, købmændene osv., som før var sådan lidt fine mennesker, som måske ligefrem gik med høj hat eller i hvert fald blød hat, nogle af dem kaldtes grossererere, og nogle af dem blev så galt vicekonsuler og konsulere og sådan noget i den retning, i virkeligheden blev de små, nemlig i forhold til storkapitalen, som er modsætningen, som har overhalet dem. Det er forklaringen på, at hr. Ole Sohn egentlig er blevet forvirret i forhold til, hvordan det er.

De dér selvstændige handlende i byerne er altså ikke store nu om dage. De, der har sådan en en, to, fire, syv medhjælpere, er i realiteten små butikker, men de var store butikker i gamle dage. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen så må jeg erkende, at jeg så måske er blevet en lille smule ældre, end jeg egentlig selv forestiller mig. Men jeg takker for historikken fra hr. Ole M. Nielsen.

Jeg vil gerne sige til fru Rikke Hvilshøj, at Venstre faktisk varetager nogens interesser. Det er klart, at det gør man. Når man siger, at man vil liberalisere lukkeloven, så varetager man de stærkes interesser, og de stærke er altså de store. Det er supermarkeds kæderne. Det er deres interesser, Venstre åbenlyst har varetaget i denne her sammenhæng.

Det er ikke forbrugernes. Forbrugerne har sådan set tilkendegivet meget klart, at de også har behov for, at der er lidt mere ro en dag om ugen, og det kan da være en søndag. Det er heller ikke i lønmodtagernes interesser. De har sådan set et meget stort behov for, at man ikke udvikler weekendarbejde for meget.

Det er ikke de handlende i byerne eller for den sags skyld slet ikke de handlende på landets interesser, man varetager. Alle de instanser har advaret mod den ændring af lukkeloven, som fandt sted sidste år eller i forrige samling, eller hvornår den seneste revision nu var. De eneste, der ikke advarede imod det, de eneste, der støttede det, var supermarkeds kæderne inden for fødevarerområdet – jeg tror også, det var IKEA og andre, som har de her store særinteresser – og det var de særinteresser, som Venstre varetog.

Kl. 17.40

Det er selvfølgelig helt legalt, men jeg har da ret til at sige, at jeg føler mig en smule forvirret. Nu har hr. Ole M. Nielsen vejledt mig lidt med

hensyn til borgerskabet i byerne og De Konserveratives historiske udvikling, men jeg har ikke helt fanget, hvor det er, Venstre har bevæget sig hen. Jeg mener i hvert fald at kunne konstatere, at Venstre i dag er noget anderledes end det Venstre, som jeg voksede op med på landet, hvor jeg kommer fra.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg må så omvendt sige, at jeg undrer mig lidt over, hvad det er for en instans af forbrugere, som udtrykker det her ønske om brug for ro om søndagen. Det kan godt være, vi har forskellige instanser, som siger, at de repræsenterer forbrugerne og forbrugersynspunkter.

Det, vi jo ser, er, at forbrugerne – instans eller ej – faktisk går hen og handler om søndagen, at det er blevet så stor en succes inden for de eksisterende rammer i dag, at det sprænger alle rammer, at folk er glade, når man spørger dem. De er glade for, at de netop kan handle i ro og mag om søndagen, for der er faktisk et andet tempo om søndagen også i de åbne butikker, og det kan folk godt lide.

Det, som den eksisterende lovgivning jo så faktisk bliver ved med at holde fast i, er, at sådan noget som tankstationer og kiosker i særlig grad tilgodeses, for de må jo have åbent alle søndage uanset omsætningsgrænse, med høje priser, som forbrugerne så ikke har særlig stor gavn af. Men der bliver også handlet.

Så forbrugerne stemmer med fødderne, og de kan godt lide, sådan som jeg ser det, at handle om søndagen. Det vil vi i Venstre gerne give dem lov til.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare spørge hr. Ole Sohn, om ikke han kan bekræfte, at for Venstre er politikken og ideologien på nogle områder fuldstændig overflødig. Man spørger, hvad vælgerne vil have. Man glemmer så at fortælle vælgerne, hvad de får. Nu hører vi gentagne gange Venstre sige, at vælgerne den 20. november valgte sådan og sådan. Og det gjorde de også. Der var tre ting, de valgte, og så fik de en hel masse andet, som de slet ikke havde bedt om, og som de bitterligt fortryder at de fik med i hatten. Det er nu, som det er.

Men altså på masser af områder kunne man fuldstændig undvære politikere og politiske partier, hvis man gør ligesom Venstre. Man behøver egentlig bare nogle bureaukrater, altså

nogle til at administrere, og så nogle meningsmålingsinstitutter, for det er det, Venstre siger. De siger, og det er omkring fremmedpolitikken og andre steder som f.eks. på dette lukkelovs-område her, hvor det er et spørgsmål om at have nogle holdninger: Vælgerne vil have.

Jeg mener faktisk, at vi politikere er valgt for at have nogle holdninger, som vi varetager og prøver at indtænke i helheder.

Jeg vil bare spørge, om hr. Ole Sohn kan kræfte mine overvejelser.

Formanden:

Hr. Ole Sohn kan altså nøjes med at nikke. Men nej. Hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er selvfølgelig lidt vanskeligt at modsætte sig hr. Ole M. Niensens fortolkning, for det er jo sådan en kendsgerning, at det er det, der er styrende for Venstres politik p.t.

Men det, der fik mig til at tage ordet, var spørgsmålet om det dér med at gøre, som forbrugerne ønsker. Ja, men det er jo ikke forbrugerne, der har ønsket søndagsåbning. Alle meningsmålinger har altså vist det modsatte.

Men det hænder da også, at jeg handler om søndagen. Jeg er heller ikke imod, at folk handler om søndagen. Det, der er pointen, er, om man skal fremme de store supermarkedskoncerners interesser, eller om man skal give de små handlende som købmænd med en omsætningsgrænse under 20 eller 23 mio. muligheden for at få en omsætning om søndagen, som gør, at de kunne fortsætte på markedet.

Det er jo det, man undergraver, ved at man legaliserer de stores tryneri af de små. Det er deri, vi er uenige, og det har noget med holdninger at gøre.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Nu er det jo lidt interessant at høre Kristeligt Folkeparti og SF diskutere, hvad der er Venstres politik, og hvad der er Venstres holdninger. Men jeg har nu tillid til, at befolkningen godt ved, at det er Venstre bedst til at beskrive.

Jeg vil gerne sige, at det, jeg snakker om i denne her sag, er forbrugerne og ikke vælgerne.

Jeg vil så gerne spørge hr. Ole Sohn, hvilken dokumentation han har for, at den eksisterende lukkelov lægger de små butikker øde, for det, som jeg har erfaret, er altså det stik modsatte,

nemlig at den eksisterende lukkelov faktisk har været med til at give en opblomstring.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvordan statistikken er inden for det seneste år, ved jeg ikke, men da vi behandlede lukkeloven, fik vi rigelig dokumentation for, at liberalisering medfører butikslukninger, store, omfattende butikslukninger blandt de små forretninger.

Det er klart, sådan er det jo altid, når man lader jungleloven råde. Det er jo en helt naturlig del af jungleloven, at så er det den stærkeste, der vinder. Sådan er jungleloven. Det husker jeg også fra litteraturen, dengang jeg læste børnelitteratur, at i jungleloven er det altid den stærkeste, der vinder. Sådan er det også inden for butiksverdenen.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det har jo i mange henseender været en interessant debat. Det overrasker og imponerer mig, at hr. Ole M. Nielsen er i stand til at levere en fuldstændig regelret marxistisk analyse af klasseudviklingen i Danmark, og det skal han have tak for. Den bidrager udmærket til at belyse problemstillingen i denne her sag.

Så vil jeg sige, at hvis man tager til New York, kan man jo se, hvordan det er, hvis fru Rikke Hvilshøjs model bliver gennemført. Der er åbent døgnet rundt i alle butikkerne.

En af de store folkesygdomme i Danmark, som er endnu mere udbredt i USA, er stress og alle de følgesygdomme, som følger af stress. Det er prisen for den model.

Fordelen er, at man kl. 04.15 kan gå ned på nærmeste gadehjørne og købe en modbydelig Coca-Cola med alle mulige tilsætningsstoffer i, der heller ikke er kontrol med.

Det er den samfundsmodel, og det kan man jo gå ind for, hvis man synes, det er fint, og så kan man få stress og sukkersyge, og så kan det offentlige bruge store summer på at kurere lidelserne. Det gør de så ikke i USA, for der betragter de det ikke som et offentligt ansvar. Det er så også en videreførelse af fru Rikke Hvilshøjs model. Sådan kan man jo fortsætte den debat.

Men man kan også tage til Middelhavsområdet og se, at dér kunne man da aldrig drømme om at have åbent døgnet rundt, endsige om ef-

termiddagen f.eks. Der er da mange tiltalende elementer ved, at man slapper lidt af i tilværelsen. Forbrugerne i Madrid får såmænd rigelig købt ind, selv om de butiksansatte ikke slæber sig halvt ihjel.

Der findes mange modeller, og jeg tror altså ikke, at det liberalistiske flertal, der er her i Folketinget, har opfundet den model, som er den største lykke for menneskene. Det har de altså ikke.

Vi har sympati for Kristeligt Folkepartis forslag. Jeg tror, at det på det tekniske plan var bedre med kvadratmetergrænser end omsætningsgrænser. Men det er ikke en diskussion, vi kommer ret langt med, for der er jo et flertal i Folketinget, der har besluttet, at den her debat må afvente, hvad der sker indtil 2004.

Det er også mest bekvemt for Det Konservative Folkeparti, at der ikke bliver ribbet for meget op i det i den her regeringsperiode. Jeg kan se, at ministrene også synes, det er bedst, at sagen så henligger til 2004.

Men vi har naturligvis sympati for Kristeligt Folkepartis forslag, som bedre kan sikre, at vi trods alt har nogle butikker i lokalområdet; som bedre kan sikre, at personalet, især i de mindre butikker, kan arbejde under nogenlunde anstændige vilkår; som bedre kan sikre, at vi i det lokalområde, som jeg bor i i Århus, fortsat vil kunne have en lokalbrugs, også i fremtiden, for den bliver jo truet, jo mere man liberaliserer.

Vi har 2 km fra, hvor jeg bor, til Bilka. Det er ikke nemt at have en lokalbrugs i det boligkvarter, jeg bor i, i så tæt konkurrence med en stor Bilka-butik. Det kan formentlig kun lade sig gøre ved hjælp af, at man har en lukkelovsbestemmelse vedrørende søndagen, og det er den, der bliver udhulet.

Om vi kan bevare vores butik eller ej, ved jeg jo så ikke. Det vil jeg da håbe. Men jeg ved i hvert fald, at hvis fru Rikke Hvilshøjs politik bliver ført igennem til enden med den fulde liberalisering, skulle jeg altså gå 2 km for at komme hen i Bilka for at købe et rundstykke, eller hvad det nu kunne være.

Kl. 17.50

Så det hænger ikke sammen for Venstre i den her sag. Man havde engang nogle begreber med det nære samfund og sådan nogle ting, men de er glemt. Nu er det Dansk Supermarked, der styrer tingene.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det er jo simpelt hen ikke et sandt billede, hr. Keld Albrechtsen her forsøger at beskrive.

Det er rigtigt, at i New York er der mange butikker, der har åbent døgnet rundt, men det er der faktisk også mulighed for med den eksisterende lovgivning herhjemme i Danmark i løbet af ugen. Hvis butikkerne ville, kunne de have åbent meget længere, de kunne have åbent døgnet rundt, hvis de ville. Det er jo ikke Venstres politik, at butikkerne skal have døgnåbent. Det er Venstres politik at give dem friheden til at vælge, hvornår de vil have åbent, og det vælger de, når der er kunder i butikken. Så den sammenligning med New York holder ikke, for den mulighed er der faktisk i dag, men de danske butikker vælger ikke at gøre det, for der er ikke marked for det. Det har jeg al respekt for.

Jeg vil også godt bede hr. Keld Albrechtsen bekræfte, at længere åbningstid altså ikke betyder længere arbejdstid. Vi ændrer ikke på arbejdstidsreglerne herhjemme. Så med hensyn til mere stress og jag: Den samlede arbejdstid er upåvirket af sådan et forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår ikke den betragtning, at den samlede arbejdstid ikke skulle være påvirket af, hvor længe butikkerne har åbent. Jeg går ud fra, at fru Rikke Hvilshøj er enig i, at antallet af timer, som butikkerne er åbne, er direkte proportionalt med antallet af løntimer, der skal ansættes folk til i butikkerne. Det er jo da så elementært.

Så hvis man direkte stiler mod et samfund, hvor butikkerne skal være åbne så meget som muligt til hver en tid, er det det samme som at sige, at samfundet skal bruge en større del af sin produktionsværdi til at drive butikker.

I Middelhavsområdet har de en anden opfattelse. Der vil de hellere bruge en større del af samfundsværdien, af produktionsværdien i samfundet, til andre ting end til at holde butikker åbne, som der alligevel ikke kommer nogen i om eftermiddagen, når det er varmt. Det er da meget fornuftigt indrettet, i Spanien f.eks., og så kan man bruge arbejdskraften til at lave andre ting, som samfundet måske har mere gavn af.

Men jeg ved godt, at det ligger Venstre fjernt at spekulere over, hvad der samfundsmæssigt kunne være til mest gavn for menneskene, fordi man overlader alt til markedet.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Når jeg taler om arbejdstid, er det selvfølgelig i forhold til den enkelte, som kunne gå hen og føle det her stress og jag i forhold til længere arbejdstid, som hr. Keld Albrechtsen forsøger at opstille som et skrækscenarie. Men hr. Keld Albrechtsens skrækscenarie holder ikke, for tingene regulerer sig af sig selv.

I dag er der jo faktisk med den eksisterende lukkelov vide muligheder for at holde døgnåbent fra mandag morgen til lørdag eftermiddag kl. 17, men det regulerer sig selv, for det er der ikke marked for i Danmark. Præcis ligesom i Middelhavsområdet, dér har de andre omstændigheder, så de har siesta, til gengæld har de åbent meget længere om aftenen, end vi har her, så har de bare en lang middagspause.

Jeg har lige været i Rom, og dér var rigtig mange butikker åbne om søndagen, specielt specialbutikkerne havde åbent, og folk var ude at handle. Så skræmmebilledet, sat op i forhold til hvordan de gør det i Sydeuropa, passer altså heller ikke. Aflys det skrækscenarie, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen der er også et problem for den enkelte ansatte, og det er, at hvis man politisk vil udstrække åbningstiderne, sådan som Venstre gerne vil det, bliver der jo også behov for at få ansat flere i butikkerne, og det er svært med de lønninger, som butikkerne indfører. Når Venstre så også vil forhindre, at der kommer flere mennesker til vores land for at kunne arbejde, bliver det helt umuligt.

Kl. 17.55

Det vil sige, at så lægger arbejdsgiverne et pres på den enkelte ansatte for at arbejde mere til den samme lønsum, som man fik i forvejen, altså reelt til lavere betaling. Det er det, der sker, og derfor er den liberalisering, man foretager, vendt mod de ansatte.

Det kan man gå ind for, hvis man er liberalist, men man skal da ikke stå og hævde fra talerstolen, at det ikke betyder noget for de ansatte. Jo, det betyder forringelser for de ansatte i deres arbejdsvilkår.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører for forslagsstillerne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg siger tak for en god debat. Det er altid interessant at bruge en times tid her i Folketingssalen på sådan nogle ideologisk betonedede debatter.

Så vil jeg sige, at de fleste selvfølgelig forventer, at vores engagement i denne her sag har grobund i, at vi mener, at vi skal komme hvidledagen i hu og holde den hellig. Det er der også i et eller andet omfang noget om, men ikke ud fra det, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Trøjborg, sagde med, at der skulle være fred i kirketiden. Det må jeg indrømme, det mener vi faktisk at vi er kommet fra.

Hvis man sådan skal kigge sig lidt om i verden – nu har hr. Keld Albrechtsen jo bragt os en tur til USA – så har man jo egentlig dér sådan et paradoksproblem. Det er et af de lande i verden, hvor der er allerstørst søgning til kirkerne, og det er det sted, hvor man har den mest liberale eller slet ingen lukkelov. Der er altså ikke noget, der tyder på, at den liberale lukkelov forhindrer kirkens udbredelse, så vi kan egentlig ikke bruge det argument til noget – også ud fra den betragtning, at vi faktisk ikke tror, at Vorherre lavede det dér helligdagsbud, fordi han ikke kunne tåle raslen af indkøbsvogne om søndagen. Vi tror faktisk, at han lavede det for menneskets skyld, fordi det var godt for mennesket, at der var forskel på dagene.

Det er lige nøjagtig henvendt til Venstres ordfører, som mener, at vælgerne og forbrugerne bare synes, det er herligt at købe ind om søndagen. Det kan da også godt ske, at de kortsigtede synes det, men det kan også godt ske, at de langsigtede alligevel ville gøre op med sig selv, at det egentlig er helt dejligt, at der er forskel på dagene; at der er nogle dage, hvor vi sådan ligesom kan slappe lidt af, hvor vi faktisk er fri for at bekymre os om, hvordan vi får mest muligt ud af de dér sparsomme lønkroner, der er tilbage efter denne her forfærdelige skat, vi betaler. Det kunne da være helt rart, at der var nogle dage, der var helliget til at dyrke familien og dyrke sport og fritids- og friluftsliv osv., i stedet for at vi sådan får det hele splattet ud til én skøn blævervælling, så vi ikke kan se forskel på dagene. Det tror vi faktisk er meningen med det dér helligdagsbud, som jeg nu beskæftiger mig med.

Så vil jeg gerne sige, at vi i øvrigt ikke bruger bibelcitater. Vi er jo det eneste parti her i Folketinget, som ikke må have lov til at bruge bibelcitater fra Folketingets talerstol. Det må alle andre godt, men det har vi en bestemmelse om at vi ikke må. Men nu går jeg så lidt ind i det allige-

vel, for vi lever ikke op til de fordomme, som nogle måske har om os, men vi går ud fra det alligevel efter lidt andre overvejelser.

Jo, vi tror faktisk på, at forbrugerne ikke altid handler helt, ligesom de måske egentlig selv synes at de godt ville. Det er klart, når der er åbent om søndagen, så siger vi, nå ja, nu kan vi godt lige overkomme det, og så farer vi ud og køber ind om søndagen. Det kan også godt ske, at det er en god oplevelse, men til gengæld har man fået en dag ødelagt, som man måske kunne have brugt til noget, der var bedre end at købe ind, og det er det, der er det ærgerlige i det.

Der må vi politikere godt have lov til at være en lille smule klogere end vælgerne, det mener jeg faktisk ligefrem at vi har en forpligtelse til. Når nu vi er sådan professionelle samfundsma-gere, så må vi jo godt have lov til at have nogle overvejelser, som rummer lidt mere helhed end det, som den enkelte vælger gør, og som vi jo alle sammen forfalder til som forbrugere, gør sådan af magelighed, fordi vi ikke tænker langt nok.

Selv om jeg egentlig gerne ville beskytte den lille handlende, må jeg også indrømme, at jeg jo ikke altid handler ved den lille handlende, men jeg ville egentlig gerne bevare ham. Det er bare et eksempel på, at vi jo ikke altid gør det, vi egentlig mener vi burde gøre. Derfor må vi godt som politikere have lov til at sætte nogle rammer i det samfund her.

Så til det konkrete: Det er jo rigtigt, at vi havde et fortrinligt samarbejde med SF og De Konservative for at prøve at få den lukkelov, det forslag, som den socialdemokratisk ledede regering fremsatte, trukket lidt i den bedre retning. Det forslag, der blev fremsat, og som nu er gældende, er jo ikke nær så slemt som det, vi havde forventet fra den socialdemokratisk ledede regering, det må vi konstatere. Men vi havde et fortrinligt samarbejde for at få trukket det i den rigtige retning.

Så var det vist hr. Sohn, der ikke kunne forstå, hvorfor regeringen så lige pludselig indgik forlig med Venstre, men det var egentlig ret naturligt. Det var bare, fordi Venstre sagde til regeringen: Top, vi køber det, I har fremlagt. Så er det jo ikke så nemt for regeringen at sige: Nej, det mente vi forresten ikke, nu vil vi hellere lave noget sammen med nogle andre.

Det var det, der skete, og det er derfor, vi egentlig gerne vil hjælpe nogle partier til at trække det i den rigtige retning igen. Men det vil man så ikke være med til fra Socialdemokratiets

side, hvilket vi egentlig godt kunne have håbet. Vi ved også godt, at der også i det parti, Socialdemokratiet, er stor spredning om, stor splittelse om, hvad man egentlig mener om lukkeloven.

Kl. 18.00

Så var der det med de dér søndage, som vi gerne vil forbeholde til noget andet end at bekymre os om, hvordan vi får brugt vores penge, og som vi selvfølgelig også gerne vil gøre til fridage for nogle flere mennesker, for nok har vi en masse behov for at få noget arbejde udført om søndagen, men det behøver altså ikke betyde, at vi alle sammen arbejder spredt over hele ugen. Som jeg har sagt før: Der må gerne være forskel på dagene, der må gerne være nogle dage, hvor samfundet falder lidt til ro, hvor det ændrer lidt langsommere. Det er faktisk en rigtig god fornemmelse om søndagen at mærke, at samfundet er lidt anderledes, at vi puster lidt ud. Men det vil man ikke fra liberal side i hvert fald.

Så var der det med omsætningsgrænsen, som vi også foreslår nedsat. De 20 mio. kr., som vi nu foreslår bliver reduceret fra 23 mio. kr., svarer faktisk til de 14,7 mio. kr., som var gældende i den gamle lov, inklusive prisstigninger og med moms og den her spilleomsætning, som blev lagt oveni. Vi mener lige nøjagtig, at den tipper dér, som jeg redegjorde for i en af mine korte bemærkninger før. De 23 mio. kr. er sat så højt, at de her discountkæder får fornøjelse af det.

Det kan godt ske, at der er nogle statistikker lige i øjeblikket, der viser, at den nye lukkelov faktisk er til gavn for de mindre butikker, men jeg er fuldstændig overbevist om – og det kan vi så se, når vi skal til at revidere loven om et par år – at det er forbigående. Det er discountkæderne, der nu overtager handelen, og det går ud over lokalbrugsen, de små købmænd osv.

Vil man videre med liberaliseringen, hvilket vi jo kan frygte, når vi skal have lukkeloven genforhandlet om et par år, så får vi jo det dér frygtelig kedelige billede, som vi kender fra USA og andre lande, hvor man ingen lukkelov har. I de lande har de fødevarerbutikker i mindre størrelsesorden, i mindre enheder, end vi har her af en eller anden mærkelig årsag, selv om de har de dér meget liberale lukkelove eller ingen lukkelov, og det er, fordi de har nogle befolkningsgrupper, som er indstillet på at arbejde døgnet rundt, og derfor kan de altså have de små fødevarerbutikker, men derudover ser vi jo i de lande de mest kedelige gader, der overhovedet eksisterer i verden, nogle gader uden butikker. Der er jo ingen butikker i de amerikanske, canadiske og

andre storbyer i verden. Det gælder også Sverige, hvor man har en meget liberal lukkelov. De er flyttet ud i nogle store butikscentre uden for byerne.

Derfor vil en ophævelse eller en yderligere liberalisering af lukkeloven, hvis vi får det om et par år, ikke gå ud over fødevarerbutikkerne, men udvalgsvarerbutikkerne. Så er det manufakturhandlerne, tekstilhandlerne, skohandlerne, og hvad de hedder alle de dér udvalgsvarerbutikker, der er truet næsteften. Det ved de, og derfor er de meget interesserede i den debat, vi har her, og også i det lovforslag, vi har her, for de har nemlig ikke haft noget ud af de her ekstra søndage. Det har de ikke. De har haft nogle udmærkede søndage, men den omsætning mangler de selvfølgelig de andre dage.

Det er jo helt rigtigt, hvad hr. Keld Albrecht siger, at det bare øger de totale omkostninger. Det gør jo ikke varerne billigere, at vi skal have åbent i flere timer. Det er helt klart, at arbejdskraften spredes over længere tid og det bliver mindre effektivt. Så det er ikke til gavn for forbrugerne på længere sigt. Det er en meget, meget kortsigtet betragtning, man hypper dér.

Det var vist det. Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, det har fået fra nogle enkelte partier, nogle holdningsprægede partier for nu at sige det sådan, og jeg beklager, at De Konservative er kommet i dårligt selskab med Venstre i den sag her. I andre sager ved jeg godt, at der er mere homogenitet imellem de to partier.

Og så må jeg indrømme, at det ærgrer mig, at Dansk Folkeparti er med på den her – det vidste jeg jo godt fra sidste gang – for Dansk Folkeparti rummer jo på mange måder nogle ganske udmærkede holdninger, som støtter de små samfund og de små enheder og det ganske almindelige menneske, men i den her sag er Dansk Folkeparti altså hoppet på liberalismens vogn, og det er lidt ærgerligt. Men jeg ved, at vi kan have et fornuftigt samarbejde om andre ting, og det glæder mig meget.

Tak for modtagelsen her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af partikelfiltre på busser og lastbiler.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 22/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Kristeligt Folkeparti har fremsat forslag til folketingsbeslutning om indførelse af partikelfiltre på busser og lastbiler.

Jeg skal på regeringens vegne forholde mig til forslaget, om end forslagets enkeltdele også berører andre ressortområder.

Partikelemissionen fra trafikken er, som jeg har forstået det, en af de få tilbageblevne kilder til luftforurening, som teknologien endnu ikke for alvor har fået reduceret. Derfor er det glædeligt at se, at der nu er en teknisk løsning på vej på markedet til dieselmotorer i såvel personbiler som lastbiler og busser, som kan medvirke til at løse problemet. Regeringen støtter gerne op om en sådan udvikling.

Kl. 18.05

Alligevel kan regeringen ikke stemme for forslaget. Det skyldes bl.a., at det vil medføre øget administrativt besvær og omkostninger for transporterhvervet. Regeringen ønsker heller ikke at tvinge kommunerne til at indføre sådanne restriktioner i lokalområderne, men foretrækker, at noget sådant i givet fald måtte ske ad frivillighedens vej. Der er allerede i dag mulighed for, at kommunerne kan indføre forsøgsordninger med miljøzoner, der stiller krav til køretøjers emissioner, hvis de ønsker det.

Dog vil man efter EU-retten ikke kunne stille alment gældende lovkrav om, at tunge køretøjer skal være forsynet med partikelfiltre, hvis de i forvejen lever op til de af EU fastsatte krav.

Forslagsstillerne nævner selv i deres bemærkninger, at partikelfiltre først vil blive nødvendige som følge af EU-krav for år 2006. Et forslag om at indføre krav om partikelfiltre i miljøzoner i de fire største byer i Danmark vil således ikke kunne omfatte udenlandske køretøjer. Det vil forringe danske vognmænds konkurrencesituation og måske endog tilskynde dem til udflugtning.